

[Edvard Sørensen.]

kommuner til Raadighed værende Beløb fordeltes efter de nugældende Fordelingsregler, ydes der af Afviklingsfonden vedkommende Amtskommune en Godtgørelse, der for hvert af de første tre Finansaar fastsættes til det Beløb, hvormed Amtskommunernes Andel er blevet formindsket, medens Godtgørelsen for hvert af de 5 følgende Finansaar fastsættes til henholdsvis $\frac{5}{6}$, $\frac{4}{6}$, $\frac{3}{6}$, $\frac{2}{6}$ og $\frac{1}{6}$ af dette Beløb. Paa tilsvarende Maade ydes der Sognekommunerne en Godtgørelse af Afviklingsfonden, der for hvert af de tre første Finansaar efter Lovens Ikrafttræden fastsættes til det Beløb, hvormed vedkommende Sognekommunes Andel er blevet formindsket, medens Godtgørelsen for hvert af de følgende to Finansaar fastsættes til henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af det nævnte Beløb.

Naar de ovenfor nævnte Forpligtelser er dækket og der er ydet Amts- og Sognekommunerne de nævnte Godtgørelser, anvendes af det Beløb, Motorafgifterne aarlig maatte indbringe over 50 Mill. Kr., et Beløb af indtil 4 Mill. Kr. aarlig til Tilbagebetaling af de af Staten indtil nærværende Lovs Ikrafttræden udlagte Beløb til Supplerings af Vejfondene og Krydsningsfonden samt til Sikring af Kommunernes direkte Andele i Motorafgifterne.

Det, der tilsigtes med disse Afviklingsbeløb til Amts- og Sognekommuner, er at udligne Forskellen paa, hvad de vilde have faaet efter den gældende Lov og Forslaget for de Arbejder, der er paabegyndt inden Forslagets Gennemførelse. Man kan spørge, hvorfor Købstæderne ikke er taget med ind under denne Ordning. Det hænger sammen med, at deres Tildeling foregaar efter den gældende Lov efter andre Regler, hvorved der ikke er skabt Forventninger om et større Tilskud end efter den gældende Lov.

Hvis man ser paa den direkte Procentfordeling af Motorafgifterne, har man saa nogenlunde fulgt de hidtil fulgte Baner, med den Ændring at Købstæderne og København faar noget mere, end de har faaet hidtil. Om der er nogen Grund til dette, kan der ses forskelligt paa, og det er selvfølgelig ogsaa et Spørgsmaal, der maa tages op til Drøftelse i det Udvalg, der skal behandle Lovforslagene.

Beregner man ud fra en Fordelingssum

af 50 Mill. Kr., som det er sket i Ministeriet, for at kunne sammenligne med de nu foreslaaede Fordelingstal, Kommunernes direkte Andele i Gennemsnit for Finansaaret 1933—34 til 1937—38, saa viser det sig, at hvis man fordeler Beløbet i Henhold til den bestaaende Lovgivning og i Henhold til Forslaget, skulde Købstæderne have 6,2 pCt., men de faar efter Forslaget 8,5 pCt.; København skulde have 3,9 pCt., men faar 4,5 pCt. Og hvis man ser paa Sognekommunernes Dækningsprocent, altsaa den Dækningsprocent, de vilde have efter de gældende Love med et Beløb paa 50 Mill. Kr., vilde deres Dækningsprocent blive 35,5, men efter Forslaget faar de 36,3 pCt. Amternes Dækningsprocent efter gældende Lov bliver 59,8, men efter Forslaget 55,3 pCt. Det ugunstige Forhold for Amtene vil formentlig rette sig noget, naar Motorafgifterne gaar op over de 50 Mill. Kr.

Dette er i Hovedtrækkene, hvad det nye Forslag gaar ud paa.

Det er med dyb Beklagelse, jeg ser, at Ministeren ikke har fulgt Flertallets Forslag angaaende Overførelse af Benzin-Femøren til Vejformaal i Stedet for som nu, at den gaar ind i Statskassen. Det er mig uforstaaeligt, at der kan mødes Modvilje paa dette Punkt. Da denne Benzinafgift i sin Tid blev indført, var det til Løsning af en ganske bestemt Opgave, en Opgave, der blev løst i Løbet af et Aar, men Afgiften er med Stædighed blevet fastholdt siden. Mit Parti har gentagne Gange stillet Forslag om, at Afgiften skulde overføres til Kommunerne til Vejformaal, men det har indtil nu ikke været muligt at faa Ørenlyd for denne Tanke. Beskatningen, med det Formaal den bruges til, er en stor Uret over for det Erhverv, den rammer; og ikke mindst i de Tider, vi lever i, har dette Erhverv Vanskeligheder nok at kæmpe med i Forvejen. Hvis Afgiften derimod blev brugt til at forbedre Vejnettet, vilde man sikkert finde det rimeligt.

Det er mit Haab, at det under Forhandlingerne skal lykkes at vinde et Flertal for denne Opfattelse, ikke mindst under Hensyn til, at Afgiften giver meget lidt for Øjeblikket, samt at Staten efter Forslaget skal sikre, at der altid er 50 Mill. Kr. til Fordeling efter Forslagets Regler, og jo mere Afgiften giver i Kassen, des mindre